

ПРЕС КЛИПИНГ

27. јул 2018.

НАСЛОВИ

- Отпремнине свима: Држава даје још 100 ЕУР, до 12.000 (стр.2)
Живановић: Договорено – отпремнине за све раднике Азотаре (стр.2)
"Основни циљ је да задржимо раднике ПКБ-а" (стр.3)
Просечна плата пуни само минималну потрошачку корпу (стр.4)
Србија од ММФ-а добила "чуваркућу", на шта смо се обавезали (стр.5)
Шошкић: Буџет мора да се ослободи ирационалних издатака (стр.6)
Живановић: Договорено је, сви радници Азотаре ће добити отпремнине (стр.7)
Вучићеве игре с просечном платом: Кад промашиш циљ, помери га (стр.7)
Адико Група: Ове године у Србији раст БДП од 4,0 одсто (стр.9)
Радницима АХА Муре ускоро исплата још једног дела потраживања (стр.9)

Отпремнине свима: Држава даје још 100 ЕУР, до 12.000

Извор: Бета

Панчево -- Председник Самосталног синдиката у панчевачкој Азотари Градиша Живановић рекао је да ће отпремнине због увођења стечаја добити свих 975 запослених.

Међу њима је и 181 радник који је примљен 1. јануара 2014. године када је на снагу ступио Закон о забрани запошљавања. Представници државе у среду су покушали да оспоре право на отпремнине за 181 радника, које је фабрика после две године рада на одређено време морала да запосли на неодређено, баш на дан када је на снагу ступио Закон о забрани запошљавања.

"Пошто су ти радници били потребни, нисмо могли да их отпустимо, већ су примљени на неодређено време", рекао је Живановић за агенцију Бета.

Он је, после састанка Радне групе за ту фабрику у Министарству енергетике, рекао да је постигнут договор да и ти радници добију отпремнине као и 68 радника који испуњавају један од услова за одлазак у пензију.

"Радници који имају услов за пензију добиће отпремнине које су предвиђене Колективним уговором фабрике и биће нешто мање него за остале запослене", рекао Живановић.

Изјашњавање за један од три модела отпремнина у Азотари завршено је данас, а највећи број радника је, према његовим речима, прихватио модел по коме ће она износити трећину зараде запосленог за годину стажа.

Понуђено је било још и 200 евра по години стажа или за запослене који имају преко 15 година стажа шест просечних плата у Србији.

Отпремнина по првом и другом моделу не сме да пређе 8.000 евра.

Министарство привреде је, како је рекао Живановић, дозволило и додатни износ од по 100 евра по години стажа, под условом да укупна отпремнина не буде већа од 12.000 евра.

Живановић је рекао да је ових дана доста радника Азотаре на годишњем одмору и да се процес рада те фабрике приводи крају.

Министар рударства и енергетике Александар Антић раније је рекао да ће фабрика бити конзервирана и понуђена на продају.

Одлуку о увођењу стечаја требало би да донесе Привредни суд Панчева 10. августа, за када је заказано рочиште о разматрању разлога за стечај, што је била препорука Међународног монетарног фонда због презадужености фабрике веће од 200 милиона евра.

Живановић: Договорено – отпремнине за све раднике Азотаре

Извор: Танјуг

Свих 868 радника панчевачке "Азотаре" добиће отпремнине због увођења стечаја и то је договорено на састанку Радне групе за ту фабрику у Министарству рударства и енергетике, каже председник Самосталног синдиката панчевачке Азотаре Градиша Живановић.

Међу 868 радника и 181 радник који је запослен после 1. јануара 2014. када је ступио на снагу Закон о забрани запошљавања у јавном сектору, рекао је Живановић за *Танјуг*.

"Имали смо 181 радника који није био обухваћен социјалним програмом. И они су ушли у програм и добиће отпремнине, као и 68 радника који су стекли један од услова за одлазак у пензију, а који ће добити отпремнине које су предвиђене Колективним уговором фабрике", навео је Живановић.

Каже да држава даје 200 евра отпремнине по години стажа, а послодавац 100 евра, те да оне не могу бити веће од 12.000 евра по раднику.

Прецизирао је да ће тако максималан износ отпремнине коју држава даје бити 8.000 евра, а послодавац 4.000 евра.

Живановић је најавио за идући четвртак нови састанак радне групе у Министарству рударства и енергетике када ће се разговарати о ремонтним радовима и конзервацији погона.

"Основни циљ је да задржимо раднике ПКБ-а"

Извор: Танјуг

Министарство привреде ће до половине августа расписати тендер за продају дела имовине ПКБ Корпорације, која по ранијим информацијама Самосталног синдиката овог предузећа износи око 300 милиона евра, а модел продаје би требало да буде исти као пре две године када је град покушао да прода ПКБ.

На продају иде 17.000 хектара пољопривредног земљишта док око 4.500 хектара грађевинског земљишта треба да остане у власништву државе, каже за *Танјуг* председник Самосталног синдиката ПКБ-а Милисав Ђорђевић.

Ђорђевић напомиње да је уместо продаје ПКБ-а боље применити модел стратешког партнерства, али да ако до продаје ипак дође, основни циљ је задржати раднике.

"Нама је првенствено циљ да наставимо да радимо код новог послодавца ако дође до приватизације. Имамо обећање Министарства привреде да ће нам помоћи да остваримо то право", каже Ђорђевић.

Објашњава да Синдикат нема нову процену вредности ПКБ-а, али да према ранијој процени вредност дела који се продаје, је око 300 милиона евра.

Ни пре две године, када је Град Београд огласио продају није било купца, па Ђорђевић каже, "искрено, волели би да се то ни данас не деси".

Своју жељу правда тврдњама да је ПКБ пољопривредни драгуљ Србије који у годинама које следе, уз стратешког партнера, може донети велики профит.

Дуговања која има предузеће могу се измирити, сматра, продајом дела грађевинског земљишта ПКБ-а, а објашњава да управо код Пупиновог моста леже хектари земљишта који би могли да буду употребљени у ту намену.

"Код Пупиновог моста хектар земљишта вреди много више него што ми дајемо данас имовину ПКБ", истиче Ђорђевић.

Објашњава да је идеја да кад дође нови газда, сви радници буду исплаћени у једном дану, а да се дуговања и обавезе ПКБ-а намире из продаје.

Према последњим доступним подацима, протекле четири године, дуговања су порасла за 20 милиона евра, објашњава Ђорђевић и додаје да сточни фонд сада чини између 16 и 17.000 грла. Иначе, ПКБ има и веома битан ресурс, 70 километара каналске мреже из које се делимично наводњавају парцеле ПКБ-а које су у процесу комасације спојене па на неким деловима имају површину и од по 300 хектара.

На крају прошле године дуг ПКБ-а износио је око 80 милиона евра, а да би некадашњи гигант поново стао на ноге потребна је инвестиција од најмање 100 милиона евра, процена је државе. После најаве тендера за приватизацију ПКБ-а, економисти су за *Танјуг* дали супротна мишљења о томе каква треба да буде судбина ПКБ-а.

Једни су мишљења да би после приватизације, већинско власништво требало да буде потпуно у рукама приватника, док су други упозорили да би највећа грешка била да се ПКБ приватизује, било продајом капитала или продајом имовине.

Просечна плата пуни само минималну потрошачку корпу

Аутор: Д. Млађеновић

Просечне зараде у Србији у сталном су раскораку с трошковима потрошачке корпе јер новац који се у просеку заради сваког месеца није довољан да се плате неопходни месечни трошкови. Наиме, од почетка године је за пуњење просечне потрошачке корпе сваког месеца било потребно више од једне просечне зараде, док се с просечном зарадом могла напунити минимална потрошачка корпа и чак преостати нешто новца. Статистички подаци од почетка године до маја – а готово је извесно да ће и за последња два месеца бити слични – показују да је за подмиривање трошкова просечне потрошачке корпе била потребна око 1,4 просечна зарада, док је за пуњење минималне потрошачке корпе било довољно око 0,75 просечних зарада. Заостајање просечне зараде у односу на износ потребан за пуњење просечне потрошачке корпе није мали јер подаци говоре да сваког месеца онима који имају просечне зараде недостаје око 20.000 динара. Ипак, онима који просечно зарађују после плаћања трошкова минималне потрошачке корпе остаје око 13.000 динара. За оне који ради за минималац, који је око 25.000 динара, а њих је у Србији много, просечна потрошачка корпа је веома далеко јер је потребно готово три минималне зараде да се она напуни, док је за покривање трошкова минималне потрошачке корпе потребан око 1,5 минималац.

Тако је, практично, од почетка године. Висина просечне зараде се мењала: највиша је била у мају – 50.377 динара, а потом у јануару – 50.048. Просечна зарада била је најнижа у фебруару, када су запослени зарадили 47.819 динара у просеку, у марту 49.400, а у априлу су запослени у Србији зарадили 49.117.

И док су просечне зараде сада сличне као на почетку године, а од јануара до маја биле су испод 50.000 динара, за подмиривање трошкова просечне потрошачке корпе стално је било потребно више новца. Тако је, у односу на јануар, у априлу она била око 800 динара скупља. Трошкови просечне потрошачке корпе у јануару су били 69.896 динара, у фебруару – 70.169, а у марту 70.292. У априлу су трошкови просечне потрошачке корпе била највиши и износили су 70.668 динара, односно било је потребно 375 динара више него у марту.

Изнад просека

У Војводини је само у два града просечна мајска зарада била виша од републичког просека – у Вршцу су запослени у просеку зарадили 58.069 динара, у Новом Саду 54.738. Запослени у Панчеву с просечном зарадом од 49.616 динара били су на корак да достигну републички просек. Најнижа просечна зарада у мају у Војводини исплаћена је у Бачу – 38.993 динара. Слично је и код трошкова који подмирују минималну потрошачку корпу: у односу на јануар, априлска је тежа око 400 динара. Наиме, у јануару је за минималну потрошачку корпу било потребно 36.214 динара, у фебруару 36.357, а у марту 36.419. За минималну потрошачку корпу у априлу је било потребно 218 динара више него у марту јер је износила 36.637 динара.

На повећање трошкова потрошачке корпе у априлу у односу на март утицале су цене производа и услуга личне потрошње, који су били 0,4 одсто виши. У априлу је више новца требало за куповину одеће и обуће – 2,1 одсто, храна и безалкохолна пића поскупели су 0,7 одсто, трошкови транспорта 0,6, комуникација 0,3, а трошкови за куповину намештаја, покућства и текуће одржавање стана порасли су 0,2 одсто. Мање новца било је потребно за куповину алкохолних пића и дувана, као и за рекреацију и културу – по 0,1 одсто, док се цене осталих производа и услуга нису битније мењале.

Србија од ММФ-а добила "чуваркућу", на шта смо се обавезали

Аутор: [Маја Ђурић](#)

Србија је склопила нови, саветодавни аранжман са Међународним монетарним фондом, познатији под називом "чуваркућа", али иако не подразумева нове финансијске позајмице, пред српску Владу поставља низ обавеза које морају да буду испуњене.

Међу горућим питањима је решавање предузећа у државном власништву - попут ПКБ-а, Петрохемије и МСК, али и спровођење анализе могућег поскупљења струје. За аналитичаре, листа обавеза, иако се тако чини, није захтевна.

Борд извршних директора ММФ у Вашингтону одобрио је да у наредних 30 месеци или до јануара 2021. године у Србији на снази буде нови аранжман - "чуваркућа", који је искључиво саветодавног карактера. Међутим, пре него што те две и по године "исцуре", Влада се у новом Споразуму обавезала да ће решити низ проблема.

Тако већ до краја јула 2018. Србија мора да распише тендер за ПКБ, да до августа уради анализу могућег поскупљења струје, у септембру распише тендер за МСК, до краја године затвори два нерентабилна рудника у "Ресавици", а до јуна 2019. отвори тендер за Комерцијалну банку. Један од захтева је и да до 2020. ЕПС добије статус акционарског друштва. За економске аналитичаре - захтеви и рокови, иако делују - нису амбициозни.

"Да ће ММФ током овог аранжмана строго поштовати та временска ограничења која су пред нас постављена је и пример Азотаре. Азотара је можда неки огледни пример који говори о томе како ми треба да схватимо овај аранжман. Јер, ко год се питао зашто је Азотара изненада отишла у стечај, зашто је држава покренула стечај - сада има одговор. Јер, то је заправо био да нама ММФ одбори уопште, да борд директора одобри "чуваркућу", каже економска новинарка листа Политика Аница Телесковић.

Бурне реакције у јавности изазвала је информација да је један од циљева новог програма и поскупљење струје. Иако - бар за сада - није познато када ће цена струје бити већа и за колико, економисти за Н1 оцењују да ће до тога извесно доћи. Цена струје треба да се доведе до 80 одсто тржишног нивоа, а Србија је и даље испод тог процента.

"Наводи се да ће до краја августа у сарадњи са Светском банком морати да се заврши анализа о тарифама, што значи да ће бити завршена анализа о томе да ли ће струја још једном поскупети. Не ове године, него да ли ће генерално поскупети. Ми смо примене претходног аранжмана имали три поскупљења струје, обично су у том периоду рађене анализе, које су углавном указивале да струја треба да поскупи", рекла је Аница Телесковић.

А отворено је и питање: шта ако Србија не испуни оно што је договорено? Иако сам аранжман не предвиђа конкретне санкције, економисти упозоравају да би такво поступање државу изложило репутационом ризику. То би Србију коштало пада кредитног рејтинга, док би цена задуживања поскупела. Уз такве последице, нови аранжман иако саветодавни - није и необавезујући.

Шошкић: Буџет мора да се ослободи ирационалних издатака

Извор: Н1

Професор Економског факултета Дејан Шошкић оценио је у Дану уживо да сматра да није право време за приватизацију, али да тамо где држава константно губи, где је изложена фискалним издацима, ту не треба одлагати, треба бити храбар и одлучан да се неке ствари заврше.

Говорећи о најављеном повећању плата, које се у домаћој јавности најављује крајем ове, док ММФ говори о следећој години, Шошкић је рекао да "морамо бити реални колико ту заправо има поростора у буџету, а да се не угрози започети процес фискалне консолидације".

"Не треба заборавити да економска активност у великој мери поправља и приходе. Формула или једначина у којој мери је могуће повећање плата и пензија у јавном сектору мора да буде таква да не угрози позицију коју је Србија утабала последњих година, да се сматра солидном земљом у фискалном смислу", каже он.

Истиче да су кључна ствар нове инвестиције и привредни раст и развој.

"Верујем да треба да се избегну било какви правни ризици у свим реформским потезима, да се све чини на правно ваљан начин, да се држава не излаже новим правним ризицима", рекао је Шошкић.

Говорећи о Закону о привременом смањењу пензија, каже да је кључно укинути га.

"Вратити се на оно што је било раније. Врло важна ствар је не само имати реформску идеју, већ способност да се све реформске идеје преточе у реалност", рекао је гост Н1.

Сматра да се назире поскупљење струје.

"Већ дуже време постоји тежња да се цена електричне енергије усагласи са нормалним ценама за киловат сат у региону и Европи. Морали бисмо да кориговање цена вежемо за реформе јавних предузећа. ЕПС да буде корпоративан. Нису мере штедње увек да се неке смањи плата или пензија, већ да се уведе рационалност у јавном сектору, да се квалитетније троши новац пореских обвезника", оценио је.

Каже да није било принципијелности када се говорило о тим питањима.

"Став би требало да буде следећи, уколико јавно предузеће ставља одређене робе или услуге на располагање грађанима, онда треба да им се омогући нормално тржишно пословање. Они грађани који не могу да плате цену за одређено пословање, треба да им се дода куповна снага, на различите начине", каже он.

Додаје да неки "архаични видови наплате", попут ниже тарифе, више тарифе, треба да се доведу у ред.

"Ствари да се учине нормалним. Мислим да се то код нас одлаже дуго. Драго ми је да у новом аранжману са ММФ постоје прецизни датуми да се неке ствари ураде", каже он.

Говорећи о аранжману са ММФ, каже да су постављени амбициозни рокови.

"Верујем да није идеално време за приватизацију, али тамо где држава константно губи, где је изложена фискалним издацима, ту не треба одлагати, треба бити храбар и одлучан да се неке ствари заврше. Српски буџет мора да се ослободи сталних издатака који су ирационални. Сви заједно пунимо тај буџет, и грађани, и привреда, било би најприродније да са тим новцем урадимо нешто што даје неку нову вредност", каже он.

Додаје да треба да се направи промена у свести, да "држава треба да подржава добитнике, а не да покрива губитке гунитницима".

Каже да се стечај код нас стално доживљава са врло јаким негативним предзнаком.

"Не треба то тако гледати. Стечај је ослобађање имовине из форме правних лица која нису у стању да генеришу профит, да се та имовина користи негде другде на профитабилнији начин", каже он.

Говорећи о најављеном повећању просечних плата на 470 евра, каже да није добро постављати номиналне циљеве и лицитирати око тога.

"Србија сада не може постићи раст плата, можда вештачки. Важно је да људи осете раст животног стандарда, да то буде дугорочни тренд. Не мислим да је добро лицитирати са овим стварима, правити фаму. Може се свакоме десити да из оптимизма постави циљ који није остварив", сматра Дејан Шошкић.

Живановић: Договорено је, сви радници Азотаре ће добити отпремнине

Извор:Тањуг

- Свих 868 радника панчевачке Азотаре добиће отпремнине због увођења стечаја и то је договорено данас на састанку Радне групе за ту фабрику у Министарству рударства и енергетике, изјавио је председник Самосталног синдиката панчевачке Азотаре Градиша Живановић.

Живановић каже за Тањуг да је међу 868 радника и 181 радник који је запослен после 1. јануара 2014. када је ступио на снагу Закон о забрани запошљавања у јавном сектору.

- Имали смо 181 радника који није био обухваћен социјалним програмом. И они су ушли у програм и добиће отпремнине, као и 68 радника који су стекли једна од услова за одлазак у пензију, а који ће добити отпремнине које су предвиђене Колективним уговором фабрике - навео је Живановић.

Каже да држава даје 200 евра отпремнине по години стажа, а послодавац 100 евра, те да оне не могу бити веће од 12.000 евра по раднику. Прецизирао је да ће тако максималан износ отпремнине коју држава даје бити 8.000 евра, а послодавац 4.000 евра.

Живановић је најавио за идући четвртак нови састанак радне групе у Министарству рударства и енергетике када ће се разговарати о ремонтним радовима и конзервацији погона.

Вучићеве игре с просечном платом: Кад промашиш циљ, помери га

Пише: Милош Обрадовић

Председник Србије Александар Вучић почастио нас је прекјуче још једном сјајном најавом да ће до краја године просечна плата бити „најмање 470 евра, што је нешто мање од 500 евра“.

Иначе, сваких неколико месеци у последњих неколико година имамо прилику да чујемо нова обећања у вези просечних плата, што је донекле и разумљиво с обзиром да је то информација која грађане ипак највише занима.

Тако је још у јануару 2016. године Вучић као премијер изјавио „ја се надам да ћемо за две године моћи да кажемо да је просечна плата у Србији 500 евра“. На жалост свих у Србији ова нада се показала јаловом, јер је у јануару 2018. просечна зарада била 422 евра. Ипак, премијер, а затим и председник је наставио са оптимистичним обећањима. Рецимо у марту 2017. је најавио да ће до краја године плата бити 440 евра. И заиста просечна нето плата исплаћена у децембру износила је 456 евра, али је убрзо након тога Републички завод за статистику променио начин обрачуна просечне плате, као и извор података, па се испоставило да је просечна обрачуната зарада у децембру износила 409 евра. Председник је то већ знао када је у децембру 2017. године гостујући на ТВ Пинк рекао да је „тренутно просечна плата у Србији 401 евро, да се очекује да ће мартовска бити између 430 и 440, а да крајем следеће године идемо ка плати од 500 евра“.

Рок за роком пролази

Дакле, с обзиром да циљ није погођен, најбоље га је померити, па је у овом случају и председник мету од 440 евра померио са децембра 2017. на март 2018. Опет, на жалост радног народа у Србији просечна плата није добила до тих нивоа већ се зауставила на 418 евра. Опет, наравно то није зауставило нашег председника да пошаље још позитивних порука у вези зарада грађана, па је већ у априлу 2018. рекао да је „данас плата 425, а пре краја године биће између 480 и 500 евра“. Скоро идентично обећање је поновио и прекјуче када је рекао да ће „уз повећање, у новембру, она (просечна зарада) бити најмање 470 евра, а то је нешто мање од 500 евра“.

Занимљиво је да председник приликом обећања о висини плата искључиво говори у еврима. Објашњење за то можда би се могло наћи у кретању вредности евра према динару. На пример, просечна плата у мају 2017. године износила је 47.147 динара, што је тада износило 382 евра. У мају ове године просечна нето зарада достигла је 50.377 динара, односно 426 евра. У динарима гледано плата је порасла 6,9 одсто, а у еврима целих 11,5 одсто, јер је динар ојачао у овом периоду за 3,5 динара према европској монети.

Чак и ако динар настави да јача, прилично је извесно да просечна зарада на крају ове године неће достићи 500 евра, а вероватно ни поменутих 470 евра.

Председник је најавио повећање плата у новембру, мада о томе тек треба да се разговара са ММФ-ом с обзиром да је недавно одобрен нови аранжман. Ипак поставља се питање колико би то повећање плата у јавном сектору требало да буде да просек свих зарада достигне 500 евра. Додуше запосленима у јавном сектору већ је плата у просеку достигла па и прескочила оних 470 евра, али је мука што су код приватника плате далеко мање.

Држава плаћа добро, привреда слабо

Просечна плата у јавном сектору, према подацима РЗС-а у мају износила је 56.268 динара односно 476 евра. С друге стране, просечна плата у приватном сектору износила је 392 евра. И док би држава могла још да повећа плате запосленима у јавном сектору, тешко да ће моћи да учини нешто по питању плата код приватника, које такође расту, али знатно спорије.

Такође, током фискалне консолидације када су смањиване плате, често се могао чути аргумент власти да су плате много више него у приватном сектору и да сви гледају да се запосле код државе. Последње три године видели смо смањење овог јаза, али од почетка ове године он се поново шири. У просеку у 2017. години у јавном сектору просечна зарада је била за 18 одсто већа него у приватном, а у првих пет месеци ова разлика је повећана на 20 одсто. Уколико би у новембру, како је то најавио председник, дошло до новог повећања плата, то би значило још већи јаз између запослених у јавном и у приватном сектору.

Осим тога, чак ни када би се просечна плата запослених у јавном сектору повећала за 10 одсто и износила 514 евра, а зарада запослених порасла за пет одсто до краја године (за колико је порасла у првих пет месеци), опет укупна просечна плата у Србији не би прешла 460 евра. Ипак,

због чињенице да се обећања о висини плате размимоилазе са стварношћу и да смо и даље при европском дну по њеној висини не би требало да заборавимо да плате ипак расту.

Аддико Група: Ове године у Србији раст БДП од 4,0 одсто

Пише: ФоНет

Прогнозе Аддико Групе указују да ће раст БДП у овој години у Србији бити 4,0 одсто, услед снажног раста у првој половини године, уз очекивања боље инвестиционе климе и добре пољопривредне сезоне, упркос успоравању раста евро зоне, наводи се у саопштењу банке. У публикацији „Квартални водич кроз финансијске и тржишне трендове“, коју је сачинило Одељење економских истраживања Аддико Групе, предвиђа се слична динамика раста у другој половини године, уз подстицање потрошње, повећање директних страних инвестиција и изградњу путева.

Даљи раст потрошње се остварује захваљујући порасту стопе запослености и плата, снажнијем потрошачком кредитирању, као и већој буџетској потрошњи, наводи се у анализи.

Инфлација је, како се додаје, неочекивано ниска услед јачања динара, снажења увозних цена и ниске стопе инфлације прехранбених производа.

Као резултат наведених параметара, Одељење економских истраживања Аддико Групе прогнозира нижу стопу просечне инфлације у 2018. години од 1,8 одсто.

Иако је раст евро зоне успорио, амбијент остаје подстицајан, па, уз повећање тржишног удела српских извозника и јачи извоз пољопривреде, прогнозе указују 10 одсто раста на годишњем нивоу извоза робе у другој половини 2018, као и у 2019. години.

Очекује се да буџетски суфицит падне на 0,5 одсто БДП у 2018. години, што је у вези са убрзањем раста капиталних издатака и повећањем плата и пензија.

Захваљујући чврстој фискалној консолидацији, снажнијем расту БДП, одрживом примарном вишку и јачем динару, очекује се даље смањење јавног дуга према нивоу од 57,5 одсто БДП, што отвара пут за јачање рејтинга земље.

У 2018. години аналитичари Аддико банке очекују кредитни раст од око 8 одсто, подстакнут кредитирањем приватног сектора на основу добрих прогноза на пољу раста потрошње и инвестиција, уз подршку константно ниских каматних стопа и снажне конкуренције.

Радницима АХА Муре ускоро исплата још једног дела потраживања

Извор:ПВ

По речима председника Самосталног синдиката у Пироту Родољуба Ђирића, ускоро ће добити још по 8.23 посто од пријављених потраживања. Како је Ђирић казао за ТВ Пирот, до сада је исплаћено преко 75 процената потраживања запослених у АХА Мури Први мај.

У најбољем случају, стечајни управник ће почети са исплатом радницима до краја августа, када би цео посао требао да буде и завршен.

